

प्रतियो

प्रतिलो

प्रतिवि

प्रतिसुक्तः, त्रि, (प्रतिसुच्यते स्मिति। प्रति + सुच् + क्तः।) परिहितवच्छादिः। इत्यमरः। २।८।५५॥ (परित्यक्तः। यथा, रघुः। ४। ४३। “यज्ञैतप्रतिसुक्तस्य स धर्मेविजयी वृषः। श्रियं महेश्वरायस्य जहार न तु मेदिनीम् ॥” नडः। यथा, भागवते। ३। १८। १०।

“न ऋतुपाशैः प्रतिसुक्तस्य वीरा
विकल्पनं तव यज्ञत्वभद्र ॥”

प्रतिनिवृत्तः। विद्युतः। यथा, मार्कण्डेये। १५। १२। “नरकान् प्रतिमुक्तस्तु क्रमिः पतितयाजकः ॥” प्रत्यर्पितः। यथा, रघुः। १६। ५६।

“तद्भ्रतनीभिर्मदरागशोभां
विजोचनेषु प्रतिसुक्तमाशाम् ॥”

प्रतियज्ञः, पुं, (प्रतियज्यते इति। प्रति + यत् प्रयज्ञे + “यजयाचयतरिच्छप्रच्छरचो नड्” ३। ६०। इति नड्।) लिप्ता। वाञ्छा। उप-यहः। वन्द्ये। इत्यमरः। ३। ३। १०६। नियहादिः। सतो गुणान्तराधानम्। इति भरतः। संस्कारः। इति स्वामी। (यथा, माघे। ३। ५४।

“सुगन्धितामप्रतियज्ञपूर्वां
विभ्रन्ति यत्र प्रमदाय पुंशाम् ॥”

“यत्र पुरि न प्रतियज्ञः संस्कारः पूर्वो यस्या-
स्ताम् ॥” इति तट्टीकायां मङ्गनाथः। यज्ञ-
शादिः। इति रामाश्रमः। प्रतिग्रहः। इति
सुकुटः।

“प्रतियज्ञस्तु संस्कारविधौपयज्ञेषु च ॥”
इति मेदिनी। ने, १६६।

रचना। इति जटाधरः। प्रयत्नवति, त्रि। इति
त्रिकाच्छेषः।

प्रतियातना, स्त्री, (प्रतिवात्यते अनया इति।
प्रति + यत् + चिच् + “य्याचश्रज्यो युच्” ३। ३। १०७। इति युच्।) प्रतिमा। इत्य-
मरः। २। १०। ३६। (यथा, माघे। ३। ३४।

“अनिमिदा या विदधे विधाया
पृथ्वी पृथिव्या प्रतियातनेव ॥”

तुल्ययातना च।

प्रतियोगः, पुं, प्रतिबुध्यते इति। प्रति + युञ् +
भावे च्च्।) विरोधः। (पुनरुद्योगः। यथा,
भागवते। ४। १०। २२।

“इति त्रुवैचित्र्यः खसारधिं
यत्तः परेषां प्रतियोगप्रकृतितः।
मुश्राव शब्दं जगधेरिवैरितं
नभस्ततो हिन्दु रजोन्वदप्रत ॥”

“प्रतियोगः पुनरुद्योगः ॥” इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी।)

प्रतियोगी, [नृ] त्रि, (प्रतिरूपं बुध्यते इति।
प्रति + युञ् + चिनुञ्।) विरोधी। यथा,—
“बाध्यव्यतियोगिकाभ्योन्याभावावामानाधि-
करय्यम् ॥ इति चिन्तामणिः। सत्यतिपक्षः।
यथा,—

“प्रतियोगिनं दृष्ट्वा प्रतियोगी निवर्षते ॥” इति
प्राचीनकारिका।

प्रतिरम्भः, पुं, (प्रति + लम्भ + भावे च्च्। लक्ष्य
रः।) प्रतिरम्भः। इति विकल्पकोषः ॥

प्रतिरूपं, स्त्री, (प्रतिगतं प्रतिगतं वा रूपमिति
प्रादिसमासः।) प्रतिमा। इति त्रिकाच्छेषः ॥
(यथा, भागवते। ७। १०। २१।

“भवान् मे खलु भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूप-
दृक् ॥”

त्रि, प्रतिगतं रूपमस्य। अत्ररूपः। यथा,
महाभारते। १। १०२। ६१।

“आत्मनः प्रतिरूपोऽथैव जन्मः पतिरिति स्थिते।
विचित्रवीर्यं कक्षायां पूजयामासतुः शुभे ॥”

दानवविशेषे, पुं। यथा, महाभारते। १२।
२२७। ५१। [मधुः ॥”

“विश्वजित् प्रतिरूपश्च दृष्याको विश्वरो

प्रतिरूपकं, स्त्री, (प्रतिरूप + स्तार्थे कन्।) प्रति-
विम्बम्। इति जटाधरः। (यथा, महाभारते।
१२। ५६। ४६।

“अभिदैर्गर्देषैव प्रतिरूपककारकैः।

श्रीबीमुखोपनापेन वीरधर्म्हरेनेन च ॥”

प्रतिरोधः, पुं, (प्रतिरुध्यते अनेनेति। प्रति +
रुध् + करणे च्च्।) तिरस्कारः। इति युव-
चानशब्दटीकायां भरतः। (प्रति + रुध् +
कर्णैरि च्च्।) सत्यतिपक्षः। यथा। पच-
वाध्यसाधनाप्रसिद्धिरूप्या सिद्धिवाधप्रतिरो-
धानां निरासः। इति सवभिचारश्रीरोमणिः ॥

प्रतिरोधकः, पुं, (प्रतिरुद्धिं प्रतिरुध्य चौर्यं करो-
तीति। प्रति + रुध् + क्तुन्।) चारः। इति
हेमचन्द्रः। ३। ४५ ॥

प्रतिरोधी, [नृ] पुं, (प्रतिरुद्धीति। प्रति +
रुध् + ङिनिः। प्रतिरोधकितिरस्कारोऽख्यस्येति
वा। प्रतिरोध + इनिः।) चौरः। इत्यमरः।
२। १०। २५ ॥

प्रतिरम्भः, पुं, (प्रति + लम्भ + भावे च्च्।)
लाभः। तत्पर्यायः। लम्भनम् २। इति हेम-
चन्द्रः। यथा, श्रीहर्षः।

“नेव नः प्रियतमोभयथावौ
वदामं न दृक्षते दृक्षते वा।
एकतो हि धिमन्मगुणज्ञा-
मयतः कथमद्ःप्रतिरम्भः ॥”

प्रतिलोमः, त्रि, (प्रतिगतं लोम आशुज्ज्वलं यस्या-
दिति। “अच् प्रत्यन्वपूर्वात्प्रत्यन्वः ॥” ५।
४। ७५। इति समासान्तोऽच्प्रत्यन्वः।) वामः।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, हरिवंशे। १२७। १४।

“बहुनि प्रतिलोमानि पुरा स जतवान् मयि।
लक्ष्यो नारदः। सोऽपि भ्रातेति स मयानच ॥”

विलोमः। यथा,—

“तावुभावद्यच्च स्थायाविति धर्मो अविच्छिद्यतः।
वैगुण्यात्प्रत्यन्वः पूर्वं उत्तरः प्रतिलोमतः ॥”

इति मानवे। ६। ६८ ॥

प्रतिलोमजः, त्रि, (प्रतिलोमात् जायते इति। प्रति-
लोम + जन् + ङः।) प्रतिलोमजातः। उत्तम-
वर्णायां अधमवर्णाजातः। यथा,—

“संकीर्णयोग्यो ये तु प्रतिलोमानुलोमजाः।
अन्योन्यवतिवक्ताश्च तान् प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥”
इति मानवे १० अध्याये ॥

प्रतिवचः, [स्] स्त्री, (प्रतिरूपं वचः।) प्रत्युत्त-
रम्। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, देवीभागवते।
१। ११। ५४।

“सोमः शक्रवचः श्रुत्वा किञ्चित् क्रोधसमाकुलः।
भद्रा प्रतिवचः प्राह शक्रदूतं तदा शशी ॥”
प्रतिवचनं, स्त्री, (प्रतिरूपं वचनम्।) प्रतिवाक्यम्।
उत्तरम्। इति त्रिकाच्छेषः ॥ (यथा, कला-
विज्ञाने। २। ६।

“न ददाति प्रतिवचनं विक्रयकावे श्रुते वणिग्
मौनी।

निक्षेपपाणिपुत्रं दृष्ट्वा सम्भाषणं कुरुते ॥”
प्रतिनिर्देशः। इति निरुक्तम्। ६। ३। ६ ॥

प्रतिवचस्यः, पुं, (प्रतिवचस्यस्मिन्निति। प्रति +
वसु + वाङ्मूलकात् अच्।) वामः। इति हेम-
चन्द्रः। ४। २७ ॥

प्रतिवाक्, [च्] स्त्री, (प्रतिरूपा वाक्।) उत्त-
रम्। इति शब्दरत्नावली। (यथा, महा-
भारते। ५। ७२। ७१।

“जाह्नवचालनं क्षेप्टा प्रनिवाचो विवर्षणम्।
इन्द्रशंभुमारारवस्ततो युद्धं प्रवर्षत ॥”

प्रतिवाक्यं, स्त्री, (प्रतिरूपं वाक्यम्।) उत्तरम्।
इत्यमरः। १। ६। १० ॥

प्रतिवाङि, स्त्री, (प्रतिरूपा वाङिः।) प्रत्युक्तिः।
प्रत्युत्तरम्। इति भूरिप्रयोगः ॥

प्रतिवादी, [नृ] त्रि, (प्रतिवादीऽस्यास्तीति
इतिः। यदा, प्रतिपूर्वं वदतीति। प्रति + वद् +
ङिनिः।) प्रतिपक्षः। यथा,—
“यदा तेषांविधः पक्षः कल्पितः पूर्वंवादिना।
द्व्यात्तत्पक्षसम्बन्धं प्रतिवादी तदोत्तरम् ॥”

इति अथवारतत्वे दृष्टव्यतिपक्षनम् ॥

प्रतिवासरः, पुं, (प्रतिगतो वासरम्।) प्रति-
दिनम्। तद्दिनम्। इति शारावली। १६६ ॥
(स्त्री, वासरं वासरं प्रतीति समासः।) प्रति-
दिनम्। यथा, राजतरङ्गिण्याम्। २। १२७।

“भूतेश्वरहंसानेशविजयेशानपश्यतः।
नियमो राजकार्येषु तस्याभूत् प्रतिवासरम् ॥”

प्रतिवाची, [नृ] त्रि, (प्रवाचनं वचतीति।
प्रति + वसु + ङिनिः।) आसन्नयज्ञी। निकट
स्थावरी। पङ्क्ति इति भाषा। प्रतिवसतीति
यहादित्वास्मिन्प्रत्ययनिष्पन्नः ॥

प्रतिविम्बं, स्त्री, (प्रतिरूप विम्बमिति। “कुगति-
प्रादयः ॥” २। २। १८। इति समासः।)

प्रतिमा। प्रतिच्छाया। इत्यमरः। २। १०। ३६।
(यथा, पञ्चदश्याम्। २। १५।

“चिदानन्दमयब्रह्मप्रतिविम्बममन्वित्वा।
तमोरजःसत्त्वगुणा प्रकृतिर्दिविधा च वा ॥”

प्रतिविधा, स्त्री, (प्रतीपं विधं यस्याः।) अति-
विधा। इत्यमरः। २। ४। ६६ ॥ आतद्वच इति
भाषा ॥ (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे। ४० अः।